

[Energiministeren]

jelsen ikke fjerner incitamentet til at tilslutte sig varmenettet i de mest sårbare områder, hvor nettet er nyt eller under opbygning.

Efter ordningen kan der ydes tilskud til forsyningselskaber, som distribuerer kulbaseret kraftvarme, når forbrugerprisen er høj i forhold til prisniveauet for kulbaseret kraftvarme i øvrigt. Forsyningselskaberne skal anvende tilskuddet til at give kompensation til forbrugere, som tilslutter sig pågældende forsyningsvirksomheder efter lovens ikrafttrædelse.

Tilskuddet vil blive givet som et fast tilskud for boliger i parcelhuse og flerfamiliesejendomme. Der fastsættes en samlet ramme til ordningen på 240 mio. kr. i alt.

Lovforslaget vil blive notificeret over for Europa-Kommissionen efter reglerne i Traktatens art. 92-94 om statsstøtte. Under forudsætning af Kommissionens godkendelse skal loven træde i kraft den 1. oktober 1994.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af CSCE-konventionen af 15. december 1992 om mægling og voldgift.

(Beslutningsforslag nr. B 79).

Konventionen blev vedtaget og åbnet for undertegnelse på et møde i CSCE's Råd i Stockholm den 15. december 1992. Efter at regeringen havde rådført sig med Det Udenrigspolitiske Nævn, blev det besluttet, at man også fra dansk side skulle undertegne konventionen. Undertegnelsen skete den 25. marts 1993. Konventionen træder i kraft, når mindst 12 stater har ratificeret eller tiltrådt den. Af de i CSCE deltagende 53 stater har 33 undertegnet konventionen, og indtil nu har 6 stater ratificeret.

Undertegnelsen af Helsingfors-slutakten i 1975 blev som bekendt starten på en multilateral forhandlingsproces, CSCE-processen. I denne proces har konfliktførebygning og fredelig bilæggelse af tvister altid spillet en central rolle som en væsentlig bestanddel af CSCE's generelle evne til effektivt at bidrage til opretholdelse af den internationale fred og

sikkerhed. Allerede i slutakten udtrykte de deltagende stater deres vilje til at ville bilægge tvister mellem sig ved fredelige midler og nå frem til en hurtig og retfærdig løsning på grundlag af folkeretten. Der pegedes i den forbindelse på muligheden for forhandling, undersøgelse, mægling, forlig, voldgift, domsafgørelse eller andre fredelige midler efter eget valg. På baggrund af princippet i slutakten har de deltagende stater siden hen på CSCE-opfølgningsmøderne og særlige ekspertmøder bestræbt sig på at udarbejde en almindeligt acceptabel metode eller mekanisme til fredelig bilæggelse af tvister indeholdende obligatorisk medvirken af en tredjepart, et tvungent forligselement og oprettelse af en domstol for forlig og voldgift. Ekspertmødet i Valletta i 1991 afgav en rapport, der indeholdt såvel principperne for fredelig bilæggelse af tvister mellem CSCE-stater som forslag til nye procedurer. På CSCE-ekspertmøder i Helsingfors og i Genève i 1992 udarbejdedes et sæt sammenhængende foranstaltninger i form af anbefalinger og forslag, herunder et forslag til en konventionstekst om mægling og voldgift. Resultatet blev forelagt for CSCE's Råd i Stockholm i december 1992, hvor bl.a. konventionsteksten blev endeligt vedtaget.

Konventionen om mægling og voldgift indebærer, at der oprettes en mæglings- og voldgiftsdomstol til bilæggelse af tvister mellem CSCE-staterne. Parterne i konventionen skal være pligtige at underkaste sig mægling, som ikke er bindende. En tvist kan indbringes for voldgift, der er bindende, enten ved aftale mellem parterne, eller hvis parterne i forvejen har afgivet erklæring om, at de anerkender voldgiftsrettens kompetence.

En dansk ratifikation vil efter konventionens ikrafttræden medføre, at Danmark skal deltage i finansieringen af den særlige mæglings- og voldgiftsdomstol, medens procedureomkostningerne ved bilæggelse af tvister forudsættes dækket af parterne selv. Udgifterne til driften af domstolen skal dækkes af samtlige de stater, der tilslutter sig konventionen, i henhold til den til enhver tid gældende CSCE-fordelingsnøgle med de fornødne tilpasninger. De nærmere bestemmelser er fastlagt i en særlig finansprotokol. Budgettet for det første driftsår anslår de samlede udgifter til ca. 250.000,- schweizerfranc.

[Udenrigsministeren]

Det er i bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning anført, at det i forbindelse med Danmarks ratifikation er hensigten at afgive erklæring i henhold til konventionens art. 19, stk. 4. Denne bestemmelse giver de tiltrædende stater adgang til gennem et forbehold at sikre sig, at den mekanisme til bilæggelse af tvister, der oprettes i medfør af konventionen, er forenelig med andre eksisterende tvistbilæggelsesmekanismer hidrørende fra statens øvrige internationale forpligtelser.

Det er ligeledes hensigten i forbindelse med Danmarks ratifikation at fremsætte en erklæring i henhold til konventionens art. 26, stk. 2, hvorefter Danmark ved erklæringens afgivelse og uden særlig aftale vedkender sig en under konventionen oprettet voldgiftsrets obligatoriske jurisdiktion under forbehold af gensidighed. Erklæringen vil gælde alle slags tvister og vil blive afgivet foreløbig for en periode af 10 år regnet fra Danmarks deponering af sit ratifikationsinstrument. Formålet med denne erklæring er at styrke voldgiftsrettens obligatoriske domsmyndighed. En erklæring i henhold til ovenstående er i overensstemmelse med en af Danmark i 1956 afgivet erklæring i forhold til den fakultative klausul i art. 36, stk. 2, i Den Internationale Domstols statut. Erklæringen er i overensstemmelse med den positive danske holdning til folkeretten som middel til løsning af internationale tvister og kan være med til at påvirke andre tiltrædende stater i samme retning.

Herudover skal jeg i øvrigt henvise til forslaget til folketingsbeslutning med ledsagende bemærkninger og anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Regeringens narkopolitiske redegørelse af 16/3 94.

(Redegørelse nr. R 13).

Sundhedsministeren (Torben Lund):

1. Der foreligger ikke noget præcist overblik over antallet af stofmisbrugere i Danmark, men der skønnes at være op mod 10.000 injektionsmisbrugere.

2. De statistiske indikatorer viser en stigning i antallet af stofmisbrugere gennem de senere

år. Fra 1986 til 1993 er der sket en fordobling af antallet af sager vedrørende overtrædelser af narkotikalovgivningen. Stigningen er sket inden for den mindre grove narkotikakriminalitet. Samtidig er den samlede mængde af beslaglagt narkotika fordoblet. Antallet af stofmisbrugere i behandling i amtskommunale behandlingscentre er steget med en tredjedel fra 1988 til 1991. Antallet af dødsfald blandt stofmisbrugere er næsten fordoblet fra 1990 til 1992, men viser en svagt faldende tendens for 1993.

3. Hash er langt det mest udbredte af de ulovlige narkotiske stoffer på det danske marked, men også amfetamin og heroin misbruges. Kokain og ecstasy har endnu kun en meget begrænset udbredelse i Danmark. Det seneste år er brug af rygeheroin øget blandt unge, der ellers ikke bruger hårde stoffer. Handelen med heroin, der før i tiden primært foregik blandt misbrugerne, er i stigende grad blevet overtaget af professionelle organisationer.

4. Der foreligger ikke danske undersøgelser over de omkostninger, stofmisbrugere påfører sig selv, deres familie og samfundet, men der er tale om meget betydelige omkostninger.

5. Med denne redegørelse for de narkotikapolitiske spørgsmål, som især har været fremme i den politiske debat i de seneste år, ønsker regeringen at fremlægge sine vurderinger af situationen samt nye initiativer til en forstærket indsats.

Legaliseringsspørgsmålet

6. Spørgsmålet om legalisering af narkotika er et tilbagevendende tema i den narkotikapolitiske debat. Ingen fortalere for legalisering har dog kunnet fremlægge et sammenhængende og gennemførligt alternativ til den nuværende narkotikakontrol. Der er også solide argumenter for at afvise tanken.

7. Samfundet har ikke behov for flere legale rusmidler. Målet for den danske narkotikapolitik må fastholdes. Regeringen afviser legalisering og fortsætter kampen mod stofmisbrug og afhængighed og for en begrænsning af de skader, som stofmisbrug forvolder for den enkelte misbruger og i samfundet.

8. Den danske indsats mod stofmisbrug må derfor fortsat være baseret på et vedholdende og målrettet forebyggende arbejde, ikke mindst blandt udsatte unge, et flerstrengt, ko-